

Sygn. akt *XVI GC 544/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XVI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Maria Kowalik

Protokolant: Katarzyna Korycka

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **(...) S.A. z siedzibą na K.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

o zapłatę

orzeka:

1. Oddała powództwo w całości;
2. Zasądza od (...) S.A. z siedzibą na K. na rzecz (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 3 617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVI GC 544/13

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą na K. wniosła pozew o wydanie nakazu zapłaty, aby pozwana (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. zapłaciła na jej rzecz kwotę 19 150,17 euro wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 18 października 2011 r. do dnia zapłaty. Powódka wносиła także o przeprowadzenie dowodu z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu pozwu oraz domagała się zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że jest on spółką prawa (...), która w ramach działalności gospodarczej prowadzi hotele (...). Powódka i pozwana współpracowały w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w sezonach turystycznych w 2009 r., w 2010 r. i w 2011 r. Umowy dotyczące współpracy w tych sezonach przygotowywała pozwana, powódka negocjowała ceny świadczonych usług. Pozwana wizytowała hotele powódki, znała ich standard, położenie i wyposażenie. Strony nie współpracowały w 2012 r., ponieważ pozwana nie uregulowała płatności za sezon letni od lipca do października 2011 r. Łącznie do zapłaty po sezonie w 2011 r. pozostała kwota 19 150, 17 euro. Powódka wskazała, że pozwana odniosła się do skierowanego do niej wezwania do zapłaty w ten sposób, że podjęła próbę jednostronnego umorzenia swojej wierzytelności z wierzytelnością powódki dochodzoną w pozwie. Jednakże w ocenie powódki nie występowały jakiegokolwiek przesłanki do powstania wymienionej wierzytelności po stronie pozwanej, która została wykreowana w celu nie regulowania wymagalnych wierzytelności. Do dnia wytoczenia powództwa pozwana nie zapłaciła wierzytelności dochodzonej pozvem (pozew k.2-5).

W odpowiedzi na pozew (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. wniosła o odrzucenie pozwu z powodu braku jurysdykcji krajowej sądu i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Ponadto w przypadku

uznania, że sprawa podlega jurysdykcji sądu polskiego pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości z uwagi na jego bezzasadność oraz dopuszczenie dowodów wskazanych w treści odpowiedzi na pozew.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że strony w umowie nie wybrały sądu właściwego do rozpoznawania sporów wynikłych z umowy ani też prawa właściwego dla umowy, zastosowanie mają rozporządzenie Rady 44/2001/WE z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I). Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 593/2008 (R. I) prawem właściwym dla umowy o świadczenie usług jest prawo państwa siedziby usługodawcy, którym jest powódka mająca siedzibę w G., a zatem właściwe było prawo (...), co przemawiało za odrzuceniem pozwu.

Merytorycznie odnosząc się do zarzutów pozwu, pozwana wskazała, że obciążyła powódkę karą umowną w wysokości 20 041,56 euro za niezapewnienie pokoi hotelowych zgodnie z rezerwacjami dokonanyymi przez pozwaną. Odszkodowanie należne pozwanej zostało ustalone zgodnie z pkt 2c umowy, który wskazywał, że gdy powódka nie będzie w stanie udostępnić uzgodnionych pokoi, będzie zobowiązana do zapłacenia pozwanej odszkodowania w wysokości trzykrotności dziennej stawki za uzgodniony pokój. Pozwana z uwagi na reklamacje klientów, którym nie zapewniono pokoi hotelowych oraz z troski o własny wizerunek zorganizowała dla tych klientów nieodpłatne wycieczki, których kosztem obciążyła powódkę na kwotę (...) euro. Pozwana podniosła także, że w załącznikach do umowy powódka zadeklarowała, jakoby jej hotele posiadały standard czterogwiazdkowy, tymczasem z zaświadczenia (...) Ministerstwa Kultury i Turystyki – G.Izby Turystyki – Regionalnego Urzędu Turystyki dla K. hotel powódki posiada kategoryzację trzygwiazdkową. Z tego względu na podstawie pkt 2g umowy pozwana obciążyła powódkę różnicą pomiędzy ceną usługi ustaloną w umowie a ceną obniżoną o 30% w związku z obniżeniem standardu hotelu. Różnica ta wynosiła 15 298,43 euro. Łącznie wierzytelności powódki względem pozwanej wyniosły (...) euro, powódce doręczono wezwanie do zapłaty wraz z fakturami opiewającymi na żądane kwoty. W dniu 22 kwietnia 2013 r. pozwana oświadczyła o potrąceniu kwoty, której powód dochodzi w przedmiotowej sprawie ze swoją wierzytelnością z tytułu kary umownej i odszkodowania, przez co zobowiązanie powódki wygasło jeszcze przed wytoczeniem powództwa o nie, wobec czego powództwo w przedmiotowej sprawie było bezzasadne i winno zostać oddalone (odpowiedź na pozew k.98-104).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą na K. (dalej powódka lub (...)) i (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. (dalej pozwana lub (...)) zawarły umowę o świadczenie usług hotelowych w 2011 roku. W umowie (...) zobowiązała się do udostępniania (...) pokoi hotelowych w prowadzonych przez siebie hotelach (...) i (...), a (...) zobowiązała się do uiszczenia wynagrodzenia za udostępnione pokoje (umowa k. 114-115, przysięgłe tłumaczenie umowy k.116-117). W umowie w pkt 2c strony ustaliły, że gdy (...) z jakiejś przyczyny nie jest w stanie udostępnić uzgodnionych pokoi do chwili ich zwolnienia, zapłaci (...) odszkodowanie równe trzykrotnej dziennej stawce za odpowiedni uzgodniony pokój. Z kolei w punkcie 2g umowy wskazano, że (...) gwarantuje, że oficjalne zaklasyfikowanie (standard czterech gwiazdek) przytoczone w treści umowy jest ważne. W przypadku, gdy oficjalne zakwalifikowanie w zakontraktowanym okresie zmieni się na niższe, stawki i płatności wymienione w umowie zostaną zmniejszone o 30% dla każdej gwiazdki (umowa k.117).

(...) od dnia 9 sierpnia 2010 roku dysponowała dokumentem o nazwie „Specjalny znak licencyjny standardowych obiektów hotelowych” wystawionym przez Ministerstwo Kultury i Turystyki Republiki G. – G. Izbę Turystyki – Regionalny Urząd Turystyki dla K., z godnie z którym hotel (...) posiada kategorię trzech gwiazdek (poświadczone tłumaczenie dokumentu k.121).

W styczniu 2011 r. (...) zarezerwowała 20 pokoi dwuosobowych, rezerwacja została potwierdzona przez (...). Po ponownym potwierdzeniu rezerwacji przez hotel w maju 2011 r. (...) uiściła zaliczkę w kwocie 50%. W dniu 18 czerwca 2011 r. po przyjeździe na miejsce klientów (...) okazało się, że na 20 zarezerwowanych pokoi nie było 8 (zeznania świadków A. P. nagranie rozprawy z dnia 7 stycznia 2015 roku 00:05:23 - 00:09:05 k.361 i A. S. k. 441, zeznania M. G. złożone w charakterze strony pozwanej nagranie rozprawy z dnia 25 lutego 2016 roku 00:03:04 - 00:11:33 k.457).

W związku z zaistniałą sytuacją (...) zapewniła 4 pokoje w hotelu obok, które jednak nie były zgodne ze standardem przewidzianym w umowie, ponieważ nie przewidywały wyżywienia all inclusive, a kolejne 4 pokoje w innym hotelu zarezerwował kontrahent 7 (...) S.A. (zeznania M. G. złożone w charakterze strony pozwanej nagranie rozprawy z dnia 25 lutego 2016 roku 00:03:04 - 00:11:33 k.457).

(...)w celu uspokojenia rozgoryczonych klientów i zachowania dobrego imienia zorganizował dla nich darmową wycieczkę (zeznania świadka A. S. k. 441, zeznania M. G. złożone w charakterze strony pozwanej nagranie rozprawy z dnia 25 lutego 2016 roku 00:03:04 - 00:11:33 k.457).

W dniu 9 listopada 2011 roku (...) skierowało do (...) oświadczenie o potrąceniu kwoty 38 423,22 euro, na którą składały się:

- kara umowna za niezapewnienie miejsc w hotelu – 20 041,56 euro
- odszkodowanie za obniżenie standardu hotelu w trakcie trwania umowy – 15 298,43 euro
- odszkodowanie z tytułu rekompensaty udzielonej klientom w postaci darmowej wycieczki – (...) euro (oświadczenie k.129, tłumaczenie przysięgłe k.130).

Z kolei w dniu 11 kwietnia 2013 roku (...) wezwała (...) do zapłaty kwoty (...) euro tytułem wynagrodzenia za świadczenie usług hotelowych w sezonie 2011 rok (pismo z 11/04/2013 r. k.89).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, których prawdziwość nie budziła zastrzeżeń Sądu ani stron oraz zeznania świadków A. P. i A. S. oraz M. G. przesłuchanego w charakterze strony pozwanej. Zeznania te należało uznać za wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne a wraz z dowodami w postaci dokumentów przedstawiały przekonujący przebieg wydarzeń.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, a w sprawie znalazły zastosowanie przepisy prawa (...).

Stosownie do przepisu art. 4 ust. 1 lit. b Rozporządzenia R. I, w zakresie, w jakim nie dokonano wyboru prawa właściwego dla umowy, umowa o świadczenie usług podlega prawu państwa, w którym usługodawca ma miejsce zwykłego pobytu. W przedmiotowej sprawie miejsce zwykłego pobytu usługodawcy – powoda – to siedziba (...) S.A., która znajduje się na K., w G., a zatem zastosowanie w sprawie ma (...) porządek prawny. Niemniej jednak, zgodnie z art. 1103 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.), ponieważ pozwany ma siedzibę w R. P., a strony nie umówiły się inaczej, sprawa należy do jurysdykcji krajowej.

Poza sporem pozostaje istnienie wierzytelności po stronie powoda na kwotę 19 150,17 euro tytułem usług hotelowych świadczonych na podstawie umowy łączącej strony. Jednakże za zasadny należało uznać zarzut potrącenia podniesiony przez pozwaną. Również bezspornym między stronami jest, że powódka nie zapewniła 8 pokoi hotelowych, dlatego też na podstawie pkt 2c umowy pozwana mogła żądać odszkodowania za nieudostępnienie uzgodnionych pokoi do chwili ich zwolnienia, równego trzykrotnej dziennej stawce za odpowiedni uzgodniony pokój. Kwota, na którą została wystawiona faktura (k. 127-128) została ustalona na podstawie kwot wskazanych w umowie na świadczenie usług (k.114). Także przepisy sekcji 404-407 (...) kodeksu cywilnego (wyciąg k. 456) przewidują, że wierzycielowi przysługuje kwota pieniędzy lub inne świadczenie tytułem kary w przypadku, gdyby dłużnik nie wykonał lub nie wykonał właściwie swoich zobowiązań. Z kolei zgodnie z art. 17 rozporządzenia R. I potrącenie, które nie zostało uzgodnione w drodze umowy stron, podlega prawu właściwemu dla wierzytelności, z której dokonywane jest potrącenie, co w przedmiotowej sprawie oznacza, że także w sprawie potrącenia zastosowanie ma (...) kodeks cywilny. Stosowanie do artykułu 440 (...) kodeksu cywilnego (wyciąg k. 383) możliwe jest umorzenie wzajemnych roszczeń pomiędzy dwiema osobami w takim zakresie, w jakim roszczenia pokrywają się wzajemnie i jeśli są tego samego rodzaju w odniesieniu do przedmiotu i obydwie są wymagalne. Sytuacja taka ma miejsce w przedmiotowej sprawie,

a pozwany złożył w dniu 9 listopada 2011 r. oświadczył o potrąceniu swojej wierzytelności, a zatem zobowiązanie powódki wygasło i w konsekwencji powództwo nie jest zasadne.

W odniesieniu do pozostałych zarzutów pozwanej należy zauważyć, że nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że rzeczywiście poniosła koszty organizacji dodatkowych wycieczek dla klientów. Na podstawie twierdzeń pozwanej i zeznań świadków udowodniono fakt, że takie świadczenia pozwana realizowała, jednak, pomimo kwestionowania przez powódkę wysokości poniesionych kosztów, pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających poniesienie kosztów deklarowanej wysokości. Oznacza to, że zarzut dotyczący kwoty 3 084 euro tytułem zwrotu poniesionych kosztów nie został udowodniony, a zatem nie mógł być uwzględniony.

Podobnie Sąd ocenił zasadności potrącenia kwoty 15 298,43 euro (faktura k. 126) tytułem opłaty za obniżenie standardu hotelu. Powyższe żądanie nie znajduje potwierdzenia w stanie faktycznym sprawy, albowiem w 2011 r., kiedy powódka świadczyła na rzecz pozwanej usługi hotelowe zgodnie z umową, pozwana miała już świadomość trzygwiazdkowego standardu hotelu, który został potwierdzony przez dokument wydany w sierpniu 2010 r. przez odpowiedni organ (k. 121). Dokument ten został przedstawiony przez pozwaną, a zatem należy z tego wysnuć wniosek, że co najmniej od sierpnia 2010 roku powódka wiedziała jaki jest oficjalny standard hotelu. Co więcej, wbrew twierdzeniom pozwanej, w trakcie trwania umowy na sezon 2011 rok nie doszło do obniżenia standardu hotelu z czterech do trzech gwiazdek, za co pkt 2g umowy uzasadniałoby zmniejszenie płatności na rzecz powódki o 30 %. Tym samym także i ten zarzut pozwanej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jednakże, powyższe okoliczności nie miały wpływu na kwestię związaną z zasadnością powództwa, albowiem jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia skuteczny okazał się zarzut potrącenia kwoty 20 041,56 euro tytułem kary umownej za niezapewnienie miejsc w hotelu dla gości pozwanej, a tym samym obie wierzytelności uległy umorzeniu do wysokości należności niższej tj. powódki w kwocie 19 150 euro.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., na mocy którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi, na jego żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie stroną przegrywającą jest powódka, a zatem powinna zwrócić koszty procesu poniesione przez pozwaną. Na koszty te składało się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3 600,00 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z zm.) oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

SSO Anna Maria Kowalik

(...)

SSO Anna Maria Kowalik